

Tisztelt Közgyűlés ! Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim!

Ismét eltelt egy év, eljött az ideje, hogy munkánkról számot adjunk. Összegeznünk kell az elmúlt esztendő történéseit, és – ami a legfontosabb – józanul átgondolva, eme történésekből tanulva, a megfelelő következtetéseket levonva, egy olyan cselekvési tervet kell meghatározni, amely közelebb visz azokhoz a célokhoz, amelyeket valójában már évekket ezelőtt megfogalmaztunk; azokhoz a célokhoz, amelyek meghatározzák és értelmet adnak munkáknak.

Minden évben igyekeztem egyetlen tömör mondatban is megfogalmazni az eltelt esztendő lényegét. Ezt a hagyományt folytatva, 2004-et röviden a következőképpen foglalhatnám össze: "Egy esztendő hullámvasúton". És amikor hullámvasútról beszélek, akkor nem a SMOSZ berkein belül történetekre gondolok, hanem a közvetlen környezetünkre, amely befolyásolja jelenünket, és döntő módon meghatározza – vagy legalábbis meghatározhatja – jövőnket. Ez az oka annak, hogy jelen beszámolómban, az eddigi gyakorlattól eltérően, bővebben kívánok foglalkozni ezzel a kérdéssel.

2004-ben Országos Szövetségünk tevékenysége, illetve a tagegyesületeink munkája az elmúlt évekéhez hasonlóan alakult. Taglétszámunk szinte számra pontosan megegyezik a 2003-as év taglétszámával: jelenleg több mint 5600 fizető tagunk van, és egyesületeink száma eggyel bővült az előző évhez képest. 2004-ben két új egyesületet vettünk fel tagjaink közé, és egy egyesületünk szűnt meg gyakorlatilag, ami azt jelenti, hogy 2004 végén a SMOSZ-nak 18 körzetben 35 tagegyesülete volt.

Engedjétek meg, hogy mindnyájunk nevében ismételten üdvözljem két új egyesületünket, a göteborgi Tavasz Szélt és a malmői Hungaro Klubot közöttünk. Meggyőződésem, hogy két olyan egyesületről van szó, amelyeknek munkája, tevékenysége nem csak az illető körzet számára lesz pozitív, hanem kedvező kihatással lesz az egész svédországi magyar közösségi életre is.

Sajnálatos, hogy gyakorlatilag megszűnt a malmői Svéd-magyar egyesület. Mindazon okok, amelyek ehhez a helyzethez vezettek, mindnyájunk számára intők kell legyenek, természetesen elsősorban az új malmői egyesület számára. Hiszem, és az elmúlt egy esztendő bizonyítja, hogy a helyiek tanultak és okultak a régi malmői egyesület hibáiból. Nem hiába mondhatják magukénak a korábbi egyesület taglétszámának szinte a háromszorosát, alig egy évi működés után. Túl a számok pozitív tükrén, látnunk kell, hogy sajnos "nem minden arany, ami fénylik".

Az a tény, hogy évek óta gyakorlatilag szinte változatlan a taglétszámunk, nem lehet ok az elégedettségre, mert ennek a számnak a szinten tartása mögött iszonyú kemény – és mind

Adress	Telefon ordförannde	Org. nummer	E-mail ordförannde	Fax ordförannde
Lövåsvågen 12	+46 704-93 57	802013-1994	szabolcs.bihari@telia.com	+46 392 36 224
167 33 Bromma	+46 392-133 86			

nehezebb és nehezebb – munka húzódik meg. Tagságunk öregszik, az aktívak száma évről évre csökken, s ez mind nagyobb és nagyobb terhet ró azoknak a vállára, akik végzik ezt az áldásos munkát. Nem új jelenség, de eddig még soha nem fogalmaztuk meg, hogy rendkívüli módon differenciálódott a tagság programjaink iránti érdeklődése. Külön fejezetet érdemelne a december 5-i népszavazás eredményének a hatása a közösségi munkánkra. Mivel ez szorosan összefügg a fent említett külső behatásokkal, erre visszatérek a későbbiekben.

A központi és a helyi rendezvények száma évek óta 1200-1300 körül mozog. Örömmel jelenthetem, hogy az elmúlt év is hasonlóan alakult, a tervezett központi rendezvényeket sikerült megvalósítani, és a helyi programok a sokévi átlag szerint alakultak. A tegnapi kibővített vezetőségi ülésünkön egyesületeink részletesen beszámoltak a helyi egyesületi élet eredményeiről, sikereiről és gondjairól. A SMOSZ vezetőségének a nevében köszönetet mondok az egyesület vezetőinek és minden aktív tagnak azért a sokszor erejüket meghaladó munkájukért, amelynek eredménye az elmúlt év sikere.

A központi rendezvényeinket úgyszintén sikerült az eredeti elképzelések szerint megvalósítani. Az Önképzőkör nyári tábora, a cserkész tábor, a két anyanyelvi tábor továbbra is a korábban tapasztalt érdeklődésre tartott számot. Köszönet a szervezőknek, és mindenkinek, aki munkájával hozzájárult a rendezvények sikeréhez. Külön öröm számunkra, hogy a SOMIT a tíz éves fennállását ünneplő rendezvénysorozatot a tavaly májusban milyen nagyszerűen szervezte meg. Öröm, és a jövőre nézve is rendkívül fontos, hogy – annak ellenére, hogy a dél-svédországi anyanyelvi táborra, a cserkészek tavaszi tábora és az imént említett SOMIT rendezvénysorozatra egyidőben került sor, mégis – összesen több mint 250 fiatal vett részt.

Évek óta, kiemelt fontossága miatt, megkülönböztetett figyelmet és támogatást fordítunk az anyanyelvi oktatás különböző formáira. Két sikeres anyanyelvi táborunkról már szoltam, de hasonló sikerekről számolhatok be az egyesületekben zajló anyanyelvi oktatás terén is. Úgy tűnik, hogy lassan-lassan meghozza gyümölcsét az évekkel ezelőtt elindított munka. Ma 13-14 körzetben folyik valamilyen szintű anyanyelvi oktatás, és – hogy nem csak mennyiségről van szó, hanem minőségről is – mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy 2004-ben hat svédországi magyar diákunk nyert ösztöndíjat a magyarországi felsőoktatási pályázaton, és az ottani tanári kar visszajelzése szerint kivétel nélkül mind tudásban, mind hozzáállásban megállják a helyüket.

A tavalyi év kiemelt programja a SMOSZ 30 éves évfordulójának a megünneplése volt. A három párhuzamos programból álló rendezvénysorozatról elmondhatjuk, hogy összességében sikeres volt. Sikeres volt a regionális találkozó. Hathatós közreműködésünkkel két-két svédországi és magyarországi régió együttműködése vette kezdetét; olyan svédországi régiók kaptak ízelítőt a magyar kultúrából, gasztronómiából, akiknek eddig ilyen szinten nem volt kapcsolatuk Magyarországgal és a magyar értékekkel. Az esemény reklámértékén túlmenően, számunkra biztató az együttműködés, amely e rendezvények során vette kezdetét. A stockholmi központi gála minden igényt kielégített, és méltó volt a SMOSZ harminc éves évfordulójához.

Ám nem csak sikerrel zárult ez a hármass rendezvénysorozat. Az üzletember-találkozó eredménye messze elmaradt a várakozásainktól, annak ellenére, hogy a szervezők mindent elkövettek a siker érdekében.

Mint már említettem, összességében elégedettek lehetünk. Mindez köszönhető annak a példátlanul nagy létszámú segítőkész tagtársunknak, akik emberfölötti munkával járultak hozzá a rendezvénysorozat sikeréhez.

Adress	Telefon ordförannde	Org. nummer	E-mail ordförannde	Fax ordförannde
Lövåsvågen 12	+46 704-93 57 94	802013-1994	szabolcs.bihari@telia.com	+46 392 36 224
167 33 Bromma	+46 392-133 86			

Büszkeségeinkről, a stockholmi Magyar Házról és a kristianstadi Dél-svédországi Magyar Otthonról szólva, örömmel jelenthetem, hogy hála a gondos működtetőknek és karbantartóknak rendben vannak, szépülnek és csinosodnak. Mindkét házról elmondható, hogy a karbantartás és a rezszi költségeit kigazdálkodják, ami óriási szó, és csak hálával és köszönettel tudjuk illetni mindazokat, akiknek ez köszönhető. Itt szeretném megemlíteni azt a városokon, körzeteken átnyúló belső szolidaritást, amelyről a stockholmi Magyar Ház Közössége és Kalocsi Gitta elnök asszony tett tanúbizonyságot azáltal, hogy a jelentős kamatköltségekkel járó bankkölcsön törlesztésére magánkölcsönrel siettek a segítségünkre. Ez azt jelentette, hogy 2004-ben jelentősen csökkentek a kristianstadi ház kamatterhei, és az így megspórolt pénzt a törlesztésre fordíthattuk.

Ha már a pénznél tartunk, szintén örömmel jelenthetem, hogy a SMOSZ 2004-es költségvetése a tervezett szerint alakult. Annak ellenére, hogy anyagi forrásaink folyamatosan apadnak, sikerült úgy gazdálkodni, hogy jutott mindenre, és – ha nem is olyan mértékben, mint ahogy szeretnénk, de – tagegyesületeinket is tudtuk támogatni.

Külön szeretnék szólni a SMOSZ harminc éves rendezvénysorozatának anyagi elszámolásáról. Ilyen méretű rendezvényre a SMOSZ keretében még soha nem került sor, és a kiadások is ennek megfelelően alakultak. Emlékeztetni szeretnék Benneteket, hogy a 2004-es költségvetésünkben 60 ezer koronát különítettünk el erre a célra. Hála a kitűnő és gondos gazdálkodásnak és szervezésnek, nem csak hogy elég volt ez az összeg, de mindent összeszámolva és kifizetve még meg is maradt kb. 13-14 ezer korona. A gondos gazdálkodáson túl ez a tény annak is köszönhető, hogy támogatást kaptunk a négy önkormányzattól, a svéd államtól és az EU-tól erre a célra.

Az elnöki beszámolómnak eddigi részét meghallgatva jogosan teheti fel bárki is a kérdést, miért összegeztem az elmúlt évet úgy, hogy "egy év hullámvasúton", holott eredményeink, a nehézségek ellenére, arról tanúskodnak, hogy sikeres évet tudhat maga mögött közösségünk. Szervezetünk és a svédországi magyarság jelenét és jövőjét azonban nem csak a belső tényezők, sikerek és nehézségek, határozzák meg döntő módon, hanem külső behatások is. Ebben a munkában rendkívüli fontossága van annak a ténynek, hogy munkánkat, létünket, célkitűzéseinket milyen módon értékeli úgy Svédországban, mint Magyarországon. Ebből a szempontból nézve a dolgot a 2004-es év fekete év volt.

Kezdjük Svédországgal. Hogy az állami és az önkormányzati támogatás évről évre csökken, az már önmagában is jelzés értékű. Szintén oda kell figyelni arra, hogy milyen módon változott meg a svéd politikai retorika: hosszú időn keresztül a sokszínű kulturális társadalomról beszéltek, ma az integrációról. Figyelemre méltó az is, hogy a bevándorló szervezetek számára évek óta ígérgetik az új struktúrát, de még ma sincs belőle semmi. Úgy tűnik, arra már a hivatalok is rájöttek, hogy a svédországi etnikai csoportok között komoly különbségek vannak, hogy nem lehet ugyanazon sablon szerint kezelni az egymástól lényegesen eltérő problémáikat, de megoldás még mindig nincs. Pedig az idő sürget, hisz ma már nem lehet a lakosság 15-18 százalékát kitevő bevándorlók problémáit az asztal alá söpörni. Nekünk is rendkívül nehéz úgy tervezni, hogy nem tudjuk, mit hoz a holnap, hogy kapunk-e támogatást vagy sem, s ha igen, akkor milyen mértékűt, és az sem mindegy, hogy milyen működési irányelveket szabnak ki számunkra.

A magyarországi december 5-i népszavazás eredménye, és az azt megelőző kampány, méltán váltotta ki a határon túli magyarság felháborodását és elkeseredését. Példa nélküli a világtörténelemben, hogy egy ország vezetői, nem is tudom milyen okoktól vezérelve, szembeállítják az anyaországi és a határon túli nemzetrészeket, hogy pártpolitikai adok-kapok szintjére süllyesztenek egy gesztus értékű és a nemzet összefogását szimbolizáló

Adress	Telefon ordförande	Org. nummer	E-mail ordförande	Fax ordförande
Lövåsvågen 12	+46 704-93 57 94	802013-1994	szabolcs.bihari@telia.com	+46 392 36 224
167 33 Bromma	+46 392-133 86			

népszavazást. A határon túliakkal riogatni az anyaországiakat, gyakorlatilag úgy beállítani őket, mint egy koldusokból álló, anyagi és szociális előnyökre éhező csürhét, több mint sértő: egyszerűen bűn. Mint ahogy azt sem értjük, hogy ha már semmi megértés nincs a határon túli magyarság lelki elvárásai iránt, akkor miért nem vették figyelembe legalább Magyarország érdekét? Mert hogy Magyarország is veszített a népszavazás következtében, az egyértelmű, hiszen több millió értékteremtőt veszíthet el így, akikre nagy szüksége lesz a közeljövőben. Nem látják, hogy micsoda pozícióharc van mindenütt? Minden nemzet igyekszik erőt összevonni, hogy a megmérettetést sikeresebben vegye. Csak nézzük meg, mit csinálnak a románok, szlovákok, horvátok, németek, hollandok és a sort folytathatnám szinte minden európai nemzettel. És ráadásul még csodálkoznak is, hogy mindez milyen letargikus hangulatot váltott ki a határon túliak körében.

A sok keserűség mellett van néhány nagyon komoly tanulsága is a népszavazásnak. Az első és legfontosabb: belátni, hogy ma már még magyar-magyar párbeszédben sem elegendő az érzelmi megközelítés. Vagy sikerül pragmatikus, tényyszerű érvekkel megindokolni álláspontunkat, vagy úgy járunk, mint december 5-én. Az is kiderült, hogy szükség van arra, hogy a határon túliak közösen fogalmazzák meg azt, hogy mit is akarnak, és hogy amit akarnak, az hogyan valósítható meg. Azért volt/van pozitív hozadéka is a népszavazásnak: soha nem tapasztalt módon volt egységes a határon túli magyarság, és nyilvánvalóvá vált, hogy ezt a kérdéscsomagot most már nem lehet levenni a napirendről.

Mindnyájan tapasztaltuk ennek az egésznek a negatív kihatását a svédországi magyarságra. Ebben a nehéz helyzetben nekünk, választott vezetőknek, az a kötelességünk, hogy lelket öntsünk a tagságunkba; a mi feladatunk, hogy a többi határon túli magyarsággal karöltve megtaláljuk a kivezető utat és a megoldást erre az áldatlan állapotra. Nehéz feladat, de én hiszem, hogy megoldható. Nem a kötelező optimizmus mondatja velem ezt, hanem az elmúlt két hónap és a közeljövő történései szolgálnak alapul.

Kedves Barátaim! Mindenkinek, aki beszámolót készít, az a vágya, hogy csak pozitívumokról számolhasson be. Sajnos, az élet olyan helyzeteket is teremt, hogy ez nem mindig sikerül. De kérek mindenkit: ne hagyjuk, hogy rajtunk is úrrá legyen a letörtség, a kilátástalanság érzése. Ha szorosabban fogjuk egymás kezét, ha még jobban összefogunk, ha hiszünk magunkban és céljaink nemességében, akkor meggyőződésem, hogy sikerül megtalálni a megoldást, talán hamarabb, mint gondolnánk. Ezt kérem Töletek, erre buzdítalak Benneteket, mert ez a mi feladatunk, és ezt várja el közösségünk Tőlünk. Kérem a Fennvalót, adjon mindehhez erőt és egészséget Mindnyájunknak!

Hölgyeim és uraim! Köszönöm türelmeteket, köszönöm, hogy meghallgatattok.

Bihari Szabolcs

Stockholm, 2005 január 30.

Adress	Telefon ordförande	Org. nummer	E-mail ordförande	Fax ordförande
Lövåsvågen 12	+46 704-93 57 94	802013-1994	szabolcs.bihari@telia.com	+46 392 36 224
167 33 Bromma	+46 392-133 86			